

synderlig Beskyttelse behov. Og der forekommer det mig, at det ærede Medlems Betragtninger i og for sig ikke have noget Grundlag. For man kan jo opstille mange forskellige Beregninger, og man kan mene og tro, som det ærede Medlem gjorde, at hvis Københavns Kommune fik en Skatteskala som den her foreslaaede, vilde de paagældende flytte ud af Byen. Det tror jeg nu ikke paa, at de gøre; thi jeg er sikker paa, at selv om de vilde forsøge at gøre det, vilde jo Glæden ikke vare overvætted længe. Det er jo nu en Gang saaledes, at Rigmændene flytte ikke alene; de ere ikke vante til at klare sig alene i det daglige Liv, med en Rigmænd følger en stor Arbejderstab. Og vi have før set Kommuner, hvor de have haft det nogenlunde fredeligt. Jeg tænker f. Eks. paa den ret store Kommune, som ligger indesluttet i København, Frederiksberg Kommune. Dens Velmagtdage ere jo ogsaa forbi; det er jo ikke længere den fredelige By, hvor de kunne klare sig næsten uden Skatter; der have de faaet deres Arbejdere, og der have de faaet Udgifter til Skoler, til Alderdomsforsørgelse, og de have faaet deres Fabrik-kvarterer og alt muligt. Samfundet er for nøje kædet sammen, det ene hænger sammen med det andet. Men det, jeg særlig vilde bemærke paa dette Punkt, angaar en Betragtning, som det ærede Medlem ikke var inde paa, og det er: Hvorledes er da Forholdet ude omkring? Er det dog ikke saaledes i Købstæderne i al Almindelighed, at de derboende Rigmænd ere i langt højere Grad beskattede, end hvad der er Tale om, at de ville blive selv efter dette Forslag. (*Bramsen*: Jeg mener ikke, at de omtalte Personer ville flytte til Købstæderne). Ja, jeg er paa dette Punkt ikke enig med det ærede Medlem. Jeg tror bestandig, at selv om denne Skala skulde blive vedtagen, og selv om de store Formuer skulde faa en Merudgift at bære, vil den store By med alle dens Bekvemmeligheder drage dem til sig alligevel; Spøgelset om, at de skulde flytte fra Byen og derved nedbringe vor Skatteindtægt med nogle faa Hundrede Tusind Kroner, tror jeg derfor ikke paa, og jeg mener ikke, at det Billede, som det ærede Medlem der har oprullet, bør være afskrækkende for det høje Ting, naar det gaar til Behandlingen af denne Sag. Paa dette Punkt er jeg for saa vidt glad ved den Udtalelse, som kom fra det ærede Medlem for 6te Kreds (Hey), som jo erkendte, at som Forholdene vare, og som

de moderne Samfund ere byggede op, burde man tage Skatten der, hvor Skatteevnen var.

Jeg vil udtale Haabet om, at dette Synspunkt maa blive Grundlaget for Udvalgets Arbejde og for denne Sags videre Behandling i Udvalget, saaledes at der forhaabentlig endnu i indeværende Vinter kan komme et Resultat af disse Forhandlinger, saaledes at Kommunen kan blive i Stand til at føre sin Husholdning paa en saadan Maade, at ikke Eftertiden faar mere at slæbe paa, end den efter Forholdene allerede faar.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det foreliggende Lovforslag har fundet en meget velvillig Modtagelse fra to af de foregaaende Talere, men det kan jo ikke nægtes, at de tre Talere, som repræsentere de konservative Grupper her i Tinget, have stillet sig, jeg tør vel nok sige, noget kølig til dette Lovforslag, end ogsaa saa kølig, at det for Hovedprincippernes Vedkommende, paa enkelte Hovedpunkter vistnok vil vise sig meget vanskeligt at komme til et Resultat i Forstaaelse med disse Grupper. Paa den anden Side har man fra disse Grupper Side erklæret sig villig til Forhandling, og saa kunne vi jo prøve, hvor langt man ad denne Vej er i Stand til at naa i Løbet af Vinteren. Det synes mig, at der i saa Henseende maa være nogen Grund for de ærede konservative Grupper til at stille sig imødekommende. Forholdet er jo dette, at Lovforslaget foreligger vedtaget fra Folketinget ogsaa med Tilslutning fra de konservative Grupper derne, ganske vist med et vist Forbehold; Indvendinger er der gjort, men det endte dog med, at alle Ændringsforslagene bleve tagne tilbage, og Forslaget vedtoges enstemmigt i Folketinget. Ogsaa fra de Retninger indenfor Kommunalbestyrelsen, som repræsentere konservative Anskuelse, har Stillingen overfor Forslaget været betydelig mere imødekommende, saavidt jeg kan skønne, end hos Ordførerne for de tre konservative Grupper her i Dag. Jeg knytter derfor dertil det Haab, at det under de kommende Forhandlinger dog skal lykkes at naa videre, end man maaske i Øjeblikket kunde tænke sig.

Med Hensyn til Kommunens Udgifter og dens Underskud er det erkendt fra alle Sider, at Forholdet er saaledes, at Københavns Kommune nødvendigvis maa have noget større Indtægter, end den i Øjeblikket har. Man har for nogles Vedkommende været tilbøjelig til at bebrejde Kommunen,